

אמר רבי יוסי, כף זה ודאי, שהרי השם הזה הנו אמונת העליונים והתחתונים, ועל זה עומדים כל העולמות, באות זעירה אחת תלויים אלף אלפים ורבוא רבבות עולמות של תשוקות, ועל זה שנינו, האותיות הללו קשורות אלו באלו, וכמה אלף רבבות עליונים (עולמות) תלויים בכל אות ואות, ועולות ונקשרות באמונה (בגלוי), ונסתר בהם מה שלא השיגו העליונים והתחתונים, התורה תלויה בהם, העולם הזה והעולם הבא, הוא ושמו אחד. ועל פן כתוב, (תהלים ט) אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני. וכתוב, (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטוא את בשרך.

רבי חזקיה פתח, (שמות יט) לא תגע בו יד פי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היכל. ומה הר סיני, שהוא הר פשאר הרי העולם, משום שנראה עליו כבוד המלך הקדוש כתוב לא תגע בו יד פי סקול יסקל או ירה יירה - מי שקרב למלך לא כל שפן. ומה הר סיני, שיכול אדם להושיט בו יד דרך כבוד ביראה, כתוב בו לא תגע בו יד סתם, ואפלו בדרך כבוד - מי שמושיט ידו בדרך קלון פנגד המלך לא כל שפן.

רבי ייסא פתח ואמר, (שם א) אל תקרב הלם של נעליך מעל רגליך פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. ומה משה, מיום שנולד, לא סר ממנו הזוהר הקדוש העליון, כתוב בו אל תקרב הלם. אמר לו, משה, עד כאן אינך פדאי להשתמש בכבודי של נעליך. ומה משה כף, שהיה מתקרב ביראה בקדשה כתוב בו כף - מי שקרב בארץ של קלון אל המלך על אחת כמה וכמה.

אמר רבי יוסי, הכי הוא ודאי, דהא שמה דא מהימנותא דעלאי ותתאי. ועל דא קיימין עלמין פלהו, באת חד זעירא, תליין אלף אלפין ורבוא רבבן עלמין דכסופין, ועל דא תנינן, אתון אלין, קשירין אלין באלין, וכמה אלף רבבן עלאין (כ"א עלמין), תליין בכל את ואת, ואסתליקו ואתקשרו במהימנותא (באתגלייא) וסתים בהו, מה דלא אתדבקו עלאין ותתאין, אורייתא בהו תלייא, עלמא דין ועלמא דאתי, הוא ושמיה חד. ועל דא כתיב, (תהלים ט) אשמרה דרכי מחטוא בלשוני. וכתוב (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטוא את בשרך.

רבי חזקיה פתח, (שמות יט) לא תגע בו יד פי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשוך היובל. ומה טורא דסיני, דאיהו טורא כשאר טורי עלמא, בגין דאתחזי עליה יקרא דמלכא קדישא, כתיב לא תגע בו יד פי סקול יסקל או ירה יירה, מאן דקריב למלכא לא כל שפן. ומה טורא דסיני דיכיל בר נש לאושיט ביה ידא ארץ יקר בדחילו, כתיב לא תגע בו יד סתם, ואפילו בארץ יקר. מאן דאושיט ידיה בארץ קלנא לקביל מלכא, לא כל שפן.

רבי ייסא פתח ואמר, (שמות ג) אל תקרב הלום של נעליך מעל רגליך פי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא. ומה משה, דמן יומא דאתיליד זיהרא קדישא עלאה לא אעדי מניה, כתיב ביה אל תקרב הלום. אמר ליה, משה, עד פאן לא אנת פדאי לאשתמשא ביקרי, של נעליך. ומה משה כף, דהוה קריב בדחילו בקדושה כתיב ביה הכי. מאן דקריב בארץ קלנא לגבי מלכא, על אחת כמה וכמה.